

en domfældt indgår i en behandling, er den første betingelse for at begrænse tilbagefaldet til ny seksualkriminalitet.

Såfremt ventetiden ikke falder mærkbart, har jeg bedt Direktoratet for Kriminalforsorgen om at overveje, hvordan der kan tilvejebringes en mere langsigtet løsning med henblik på at nedbringe ventetiden samtidig med, at den nuværende behandlingsindsats fastholdes. Det er i den forbindelse vigtigt at påpege, at en udvidelse af egentlige visitationspladser i tilknytning til Anstalten ved Herstedvester formentlig tillige må indebære en udvidelse af behandlingskapaciteten på de tre klinikker, som indgår i det landsdækkende behandlingsnetværk, der er etableret som led i forsøgsordningen. Disse klinikkers kapacitet er således i dag fuldt udnyttet.

Spm. nr. S 2057

Til justitsministeren (10/5 99) af:

Bendt Bendtsen (KF):

»Vil ministeren kommentere artiklen »Sexforbrydere på fri fod« bragt i Jyllands-Posten den 10. maj d.å.?«

Svar (20/5 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Folketinget vedtog den 8. april 1997 forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og lov om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforborg m.v. Denne lov indebærer bl.a., at der skal ske en forstærket behandlingsindsats over for personer, der er dømt for seksualforbrydelser.

Der blev således pr. 1. oktober 1997 iværksat en forsøgsordning, hvorefter disse dømte skal indlede deres afsoning med et ophold på en visitationsafdeling i Anstalten ved Herstedvester. Under opholdet afklares det, hvorvidt de dømte har et behov for og er motiverede for at gå i behandling.

Visitationsordningen og den dertil knyttede behandling af seksualforbrydere har været en større succes, end man forudså ved forsøgsordningens iværksættelse.

Der har været et stort pres på afdelingen, fordi en stor del af de dømte, som har nægtet sig skyldig i retten, ved deres ophold i visitations-

afdelingen har erkendt deres kriminalitet og ønsket behandling. I alt har omkring halvdelen af de indsatte efter deres ophold i afdelingen fortsat behandlingen i sygehusvæsenet, hvilket er væsentlig flere end forventet.

Endvidere har visitationsarbejdet og etableringen af selve behandlingen i det almindelige hospitalssystem taget længere tid end oprindeligt forudset.

Derudover har der været en væsentlig større tilgang til visitationsafdelingen på grund af en betydelig forøgelse af domfældelser for seksualforbrydelser i 1998. Således har 175 domfældte været omfattet af visitationsordningen i de første 18 måneder, hvor man oprindeligt havde forventet, at ca. 110 domfældte ville være omfattet.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har for ca. 4-5 måneder siden iværksat nogle foranstaltninger for at få nedbragt ventetiden for afdelingen.

Dette viste sig imidlertid ikke at være tilstrækkeligt, hvorfor det i begyndelsen af april blev besluttet at iværksætte yderligere foranstaltninger.

I visse tilfælde vil dømte, der under opholdet på visitationsafdelingen er vurderet som motiverede og egnede til behandling, nu blive flyttet fra visitationsafdelingen til en pension, mens de venter på, at behandlingen bliver etableret.

Endvidere er der indført en ordning, således at visse dømte kommer til ambulante visitationsamtaler på Anstalten ved Herstedvester, hvorved det undgås, at disse dømte optager pladser på afdelingen.

Ydermere blev 13 dømte, der har ventet længe, i april indkaldt til afsoning direkte i et åbent fængsel. I fængslet vil de blive tilbudt visitationsamtaler med en repræsentant fra Anstalten ved Herstedvester med henblik på at vurdere, om de er motiverede og egnede til behandling.

Herudover er yderligere 20 dømte netop blevet indkaldt til afsoning direkte i åbent fængsel efter denne forkortede visitationsprocedure.

Der er således allerede taget initiativer til på kort sigt at få nedbragt ventetiden. Ikke alle disse initiativer er dog optimale løsninger, idet en forkortet visitationsprocedure indebærer risiko for, at færre dømte indgår i behandling.

Jeg vil i den forbindelse understrege, at forsøgsordningen med visitationsafdelingen blev indført som følge af vedtagelsen af det lovforslag, som jeg nævnte indledningsvis. Jeg mener derfor, at det er vigtigt at holde fast i, at der fortsat skal ske en forstærket behandlingsindsats over for denne gruppe af domfældte. Det, at